

ючи відеофільми, віртуальні навчальні програми, підручники на CD-дисках.

Висновки. Таким чином, викладання англійською мовою студентам-іноземцям сприяє залученню більшої кількості студентів до навчання в медичному університеті, покращенню інтеграційних зв'язків, виходу системи вищої медичної освіти в Україні на якісно новий рівень. Можливість англомовного навчання підвищує престиж університету не лише в Україні, але й за кордоном.

Література

1. Осійчук М. С. Вплив євроінтеграційних процесів на

розвиток вищої медичної освіти / М. С. Осійчук // Медична освіта. – 2013. – С. 9–13.

2. Концепція розвитку ДВНЗ “Тернопільський державний медичний університет імені І. Я. Горбачевського МОЗ України” на 2013–2017 рр. – Тернопіль : ТДМУ, 2013. – 79 с.

3. Англомовне навчання як стимулятор якості освіти та міжнародних контактів / В. М. Запорожан, В. Й. Кресюн, М. Л. Аряєв, О. В. Чернецька // Медична освіта. – 2011. – № 2. – С. 45–47.

4. Довгодько Т. І. Розвиток системи підготовки іноземних студентів в Україні / Т. І. Довгодько // Вища освіта України. – 2012. – Т. 2, № 3 (дод. 2). – С. 102 – 104.

КОМПЕТЕНТНОСТІ ЯК АКТУАЛЬНА ВИМОГА НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ В МЕДИЧНОМУ ВНЗ

Турган О. Д., Звягіна Г. О., Шадріна Т. В.

Запорізький державний медичний університет

Вступ. «Компетентнісна освіта» як досягнення певного освітнього результату з'явилася у 60-ті роки минулого століття у США, Великобританії, Німеччині.

Компетентнісний підхід у системі освіти є предметом наукового дослідження А. Вербицького, Н. Бібік, П. Горностаєва, В. Донія, І. Зимньої, В. Ляшенка, Г. Несен, О. Овчарук, О. Пометун, О. Савченко, С. Сисоевої, С. Трубачевої, Н. Фоменко та ін. [1].

У більшості зарубіжних досліджень останніх років поняття «компетенція» тлумачиться не як набір здібностей, знань і вмінь, а як здібність чи готовність мобілізувати усі ресурси, необхідні для виконання завдання на високому рівні, адекватні конкретній ситуації, тобто відповідно до перебігу процесу.

При цьому система компетентностей в освіті має ієрархічну структуру, рівні якої складають: ключові компетентності; загальногалузеві компетентності; предметні компетентності.

Основна частина. У сучасній педагогічній науці спостерігається тенденція до визначення комунікативної компетенції як такої, що характеризує професіоналізм особистості у розумінні й відтворенні мови на рівні не тільки фонологічних, лексико-граматичних і країнознавчих знань та мовленнєвих умінь, а й відповідно до різноманітних цілей та особливостей ситуації спілкування.

Реалізація комунікативної мети сприяє таке побудовання дій викладача і студентів, що спрямоване на рішення таких основних завдань: зростаюче застосування відпрацьованого й автоматизованого у процесі впізнавання; запам'ятовування і тренування навчального матеріалу в комунікативних діях з метою отримання інформації за фахом; активне залучення студентів до комунікативної діяльності, що реалізується українською мовою в усній і письмій формах.

Для побудовання комунікативно-когнітивного навчання української мови необхідно, щоб педагогічне керівництво викладача було спрямоване на вироблення у студентів умінь самостійно й активно вирішувати комунікативні завдання.

На основі аналізу гносеологічних коренів професійної підготовки студентів медичного профілю ВНЗ з української мови й актуальних вимог до навчання з'ясовано, що в основі вдосконалення процесу формування професійної українськомовної компетентності майбутніх фахівців має бути система критеріїв відбору змісту і технології підготовки з української мови.

Мовленнєвою складовою навчання української мови як іноземної є формування комунікативної компетентності іноземного студента шляхом розвитку й удосконалення вмінь в основних видах мовленнєвої діяльності (аудіювання, читання, говоріння, письми); мовною – формування знань про систему української мови; соціокультурною – розвиток інтересу до України, українського народу, його історичного минулого та сучасного життя, ознайомлення зі звичаями і традиціями, духовними скарбами і видатними постатями, із загальнолюдськими моральними нормами; діяльнісною – усвідомлення студентами власної пізнавальної діяльності.

Висновок. 1. Отже, перспективу науково-методичних пошуків у цьому напрямі бачимо в подальшому дослідженні основних складових навчання української мови як іноземної.

Література

1. Компетентнісний підхід у підготовці студентів-медиків. / Матеріали XIII Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю "Актуальні питання якості медичної освіти" /М.М.Рожко, Г.М.Ерстеньюк, В.В.Капечук [та ін.] // Медична освіта. - 2016. - №2. - С. 102.